

Política | Actualitzat el 14/05/2019 a les 08:50

Josep Bou: «Retornaria personalment el bust del rei al saló de plens»

El candidat del PP explica a NacióDigital les seves propostes per Barcelona i remarca que el pas per l'exèrcit va forjar el seu caràcter: "Si no hagués estat boina negra, jo no estaria aquí"

Josep Bou | Adrià Costa

Josep Bou ha estat una de les sorpreses de la campanya de les municipals (<https://www.naciodigital.cat/municipals>). Pablo Casado es va fixar en ell en el congrés del partit Popular de Catalunya celebrat a Sitges el novembre passat, quan Xavier García Albiol va deixar pas a Alejandro Fernández. La passió de Josep Bou, que es va adreçar als congressistes com a president d'Empresaris de Catalunya va enlluernar Casado, que li va proposar ser el cap de cartell per a l'Ajuntament. Des d'aquell moment, Bou, l'empresari que "obre persianes" cada dia, s'ha fet un espai en la campanya amb un estil entre vehement i entranyable, a voltes pintoresc, lluint una corrua de cognoms catalans, apagant focs o llançant-se a la cacera de narcopisos al Raval.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=ytiTnlpXgZA>

"Aquí, a Nou Barris, és un dels dos districtes que ens donaran uns bons resultats", assegura, molt segur, l'alcalde del Partit Popular per Barcelona. Josep Bou arriba a la plaça Major del districte, on el PP celebrarà un acte en defensa de la família. Bou coneix el terreny. Va viure a Nou Barris durant 30 anys. Afirmar que "estima molt" el barri, "un dels que ha patit més i que se l'ha

d'ajudar. Un alcalde ha de fer això, ajudar a qui més ho necessita". A Bou li agrada mostrar un tipus de conservadorisme paternalista, amb sensibilitat social.

"L'altre districte on ens anirà bé és Sarrià-Sant Gervasi. És curiós, eh. Els barris més senzills i els més opulents. És que Sarrià ha estat oblidat per l'alcaldeessa Ada Colau". A Bou li agrada referir-se a Colau com a "alcaldeessa" o "senyora alcaldeessa". Es confessa content de com li va la campanya i del que ha suposat per ell com a experiència vital. I no li fa res mostrar certa empatia pels seus rivals: "Estem fent un equipet de set persones que ens discutim, ens diem les veritats, però mantenim una bona relació. Hi ha un gran respecte entre tots nosaltres. Hem de donar una imatge al poble que volem construir, volem fer les coses ben fetes".

Un fitxatge personal de Casado

Va ser un candidat sorpresa. Quantes converses va mantenir amb el president del PP, Pablo Casado, abans de llançar-se a la cursa? "De manera personal, veient-nos, quatre vegades. Després hem tingut converses per telèfon i per whatsapp". Però malgrat la improvisació d'origen, el candidat s'ha abocat de ple a la brega electoral. Ha estat un fitxatge personal de Casado. Com també ho va ser Cayetana Álvarez de Toledo. Tots dos furibundament antiindependentistes. Tots dos de l'ala dura. Però amb dos estils molt diferents, antitètics. Bou no s'esforça per aparèixer proper. Ho és.

"Intentaria gestionar bé els impostos. Si ens administrem bé, ens sobraran diners"

L'alcaldeable conservador afirma que si fos alcalde o formés part d'una majoria al consistori, els barcelonins (ell sovint diu "barcelonesos") ho notarien aviat: "Primer, instal·lant en l'imaginari dels barcelonins la Barcelona de tots i per tots, la idea d'unitat. La idea que aquest alcalde compta amb tothom, no només amb els dels llaços grocs i els altres no. I el segon, en la gestió econòmica. Crec que, com a empresari, això ho podria fer molt bé. Intentaria gestionar bé els impostos que paguen els barcelonins". Si es fa bé, fins i tot es podria arribar a reduir els impostos, diu ell: "Si ens administrem bé, ens sobraran diners. Barcelona és la capital de província en què els impostos són més alts de tot Espanya".

"Paracas" a la Guàrdia Urbana

Una de les mesures estrella que ha proposat ha estat nodrir la policia municipal amb un a unitat especial. "El primer que s'ha de fer és donar la imatge d'una Barcelona com cal, no la que tenim ara. I la inseguretat té molt a veure amb això", explica el candidat. I llança la seva iniciativa: "La Guàrdia Urbana en aquests moments 2.800 i escaig efectius. Aviat es jubilaran prop de 300 agents. Quedarem en una situació molt crítica. El que proposo és engruixir la plantilla amb 1.000 efectius, més 500 homologables al que fins ara ha estat la USP (unitat de suport policial), que la senyora alcaldeessa pràcticament ha desfet, que era una unitat més preparada, capaç d'actuar davant de multituds, en desallotjaments massius de pisos, de situacions com la de Can Vies, de combat antiterrorista".

Josep Bou llueix bandera espanyola durant l'entrevista. Foto: Adrià Costa

Bou detalla la seva proposta: "Hi ha gent molt preparada que abandona les forces armades, perquè acaba el contracte, i forma part d'unitats especials. I una de les unitats especials que jo conec és la Brigada Paracaigudista. Aquesta gent potser hauran de fer una formació a l'Escola de Policia de Mollet, però ja venen ensenyats. Això costa molts diners i l'experiència de dos o tres anys d'aquestes persones té un gran valor. Aquests agents no seran policies de proximitat que vigilin i parlin amb els comerciants".

Boines negres a la Urbana? "No sé l'uniforme que portarien. Hauria de ser diferent al de la Guàrdia Urbana, evidentment. Els vehicles haurien de ser diferents també. La boina, si es porta ben portada, és molt maca. Però s'ha de saber portar. El que no han de dur és gorretes de repartidors de pizza. La imatge fa molt i s'ha de fer que amb la seva sola presència ja s'evadeixin moltes ganes de delinquir".

La petjada de la milícia

Aquesta proposta electoral dona peu a parlar amb Josep Bou de la importància que va tenir per ell el seu pas per la milícia, concretament com a cavaller legionari paracaigudista. Segons ell, això li ha estat útil ara per llançar-se a la campanya de Barcelona. Allò el va forjar: "Per fer un servei militar en un regiment i fer guàrdies i poc més, vaig optar per anar a una unitat especial a prendre. I vaig aprendre moltíssim: a conèixer la gent, de totes les regions d'Espanya, i també una gran preparació tècnica: a pujar per la muntanya, a fer ràpel, escalar per una bastida, de tot. I com s'apaga un foc".

"Sense el valor, les demés virtuts són pura entelèquia.

No es va desallotjar Can Vies perquè a algú li van tremolar les cames"

Bou es mostra rotund quan diu: si avui joestic aquí i vostè m'entrevista, és perquè jo un dia vaig estar allà. Si no hagués estat boina negra, jo no estaria aquí". En política, explica, es poden tenir idees, però també s'ha de tenir valor. "Churchill deia que de totes les virtuts que un home podia tenir, la del valor era la més important. Sense aquesta, les demés són pura entelèquia. No es va desallotjar Can Vies -s'esplaia Bou- perquè a algú li van tremolar les cames. I des d'aleshores, s'ha anat propalant el donar puntades de peu a les portes i anar ocupant".

Més presència de l'Estat a Barcelona

Al llarg de tota la campanya, Bou insisteix en la urgència de en la necessitat de fer l'Estat més visible a Catalunya perquè "l'Ajuntament de Barcelona és Estat. La Generalitat és Estat. Altra cosa és que hi hagi per part d'una administració, i ara em refereixo a la Generalitat, deslleialtat a l'Estat". Bou explica a Nació Digital que aquesta major presència s'ha de donar en tots els àmbits, amb especial èmfasi en el camp de la cultura i els museus: "Per què no podem tenir aquí, a l'edifici del Banc d'Espanya, una delegació important del Museu del Prado? Per què no podem tenir a l'edifici de Correus de Via Laietana una delegació del Museu Reina Sofia? Aquí hi ha molta obra de Dalí. Barcelona té Miró, té Picasso, té Tàpies. Però no Dalí. Per què els madrilenys tenen Dalí i nosaltres no?".

Josep Bou: "Si juguen la selecció espanyola i la francesa, Valls amb qui estaria?". Foto: Adrià Costa

Ada Colau sol ser un dels objectius a abatre dels atacs de Josep Bou. Per això volem saber si veu

algun tret positiu de la dirigent política a qui vol foragitar de l'alcaldia. Bou explica que no creu que Colau "sigui nihilista o dolenta" i que està convençut "que ha tingut la voluntat de fer coses bones", però "ha badat" i posa com a exemple el problema de l'habitatge: "Diu que farà 8.000 habitatges i en lliura 600".

El pols amb Manuel Valls

El PP català lluita per preservar el seu espai, sotmès a pressió a dreta i esquerra. El pols amb Ciutadans i amb el candidat Manuel Valls és evident i Bou li llança algunes escomeses. Demana al votant constitucionalista que dubta entre votar-lo a ell i a l'exprimer ministre francès "que li facin una pregunta al senyor Valls: si juga la selecció espanyola amb la francesa, ell amb qui aniria". Les distàncies van més enllà i li retreu a Valls que sigui "d'esquerres i socialista, ho ha dit ell". també que "amaga unes sigles sota la taula, que són les de Ciutadans". Ell és independent però subratlla que té el suport del Partit Popular, "un partit moderat de centre dreta que ha de ser a l'Ajuntament".

"Jo no amago les sigles sota la taula, com fa Valls amb Ciutadans"

L'expresident d'Empresaris de Catalunya mai ha entès el salt de Valls a la política catalana: "Jo soc barceloní, i català, no em puc esborrar. Penso en català, somio en català. I també soc espanyol. Jo no puc dir ara que soc francès. Jo no ho puc dir això. Sí que em crea certa admiració que aquest senyor estigui tan interessat per Catalunya i per Espanya. Ja m'agrada, però no ho entenc". Però evita la relliscada: "Tothom es pot considerar tan català com jo. Ara, jo no aniria al Rosselló o a França. A més, no tinc la pretensió de guanyar-me la vida en la política ni fer carrera. Ell potser sí, i això és molt honrat. Si no ho ha trobat a França, potser l'ha trobat a Barcelona".

Vox, "constitucionalista"

Si Valls és una amenaça per l'esquerra, Vox ho és per l'extrema dreta. Bou, a diferència del que assegura ara Pablo Casado, no la considera com a tal: "Vox és un partit constitucionalista, que respecta la Constitució, que té unes idees que poden o no agradar, però les idees no es poden penalitzar. Altra cosa seria que aquestes idees passessin a l'acció sense respectar la Constitució. Jo seria el primer que diria que de cap de les maneres".

L'alcaldable del PP és suau amb els de Santiago Abascal: "Ells volen refundar o repensar el sistema de distribució territorial d'Espanya, de les autonomies. Són idees. L'independentisme també ha estat una idea durant anys. Ara, quan es passa a l'acció i uns senyors, el 7 de setembre, aproven unes lleis de desconexió, fan un acte punitiu. Vox no ha fet cap acte punitiu. És constitucionalista tothom que respecta la Constitució. Li dic una altra cosa: tothom la vol canviar d'una manera o altra".

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=kLnYfoFAJwM>

[despiece]

EL TEST DEL CANDIDAT: "Una persona que està processada no pot estar en cap llista"

- **Un lloc de Barcelona**

- El castell de Torre Baró.

- **Un record d'infància relacionat amb la ciutat**

- L'estació de Fabra i Puig a la Meridiana quan vaig arribar quan tenia quatre anys i venia de Santa Eugènia de Berga.

- Què és el primer que farà si és alcalde?

- El primer són gestos. Perquè el primer és veure com està el compte d'explotació i què tenim. Agafar l'efígie, el bust del rei, i ho faria jo personalment, i el portaria al saló de plens de l'Ajuntament i el col·locaria allà, perquè seria el gest de normalitzar Barcelona i saber que és lleial a l'Estatut, a la Constitució i a Sa Majestat.

- Viu de lloguer o té un pis en propietat?

- En propietat.

- Quin és el preu mitjà del lloguer a la ciutat?

- Superior a 1.000 euros. És elevat. Per això he parlat de fer habitatges de lloguer social.

- Quin és el percentatge d'atur a Barcelona?

- Estem en un 10%. La meua proposta és reduir al 6%. D'això en sé una mica. Soc empresari i sé el que és donar feina.

- Fa servir taxi, Uber o Cabify?

- Bé, les VTC fer-les servir a Barcelona és complicat. Uber no el faig servir perquè no existeix. Taxi, sí. Transports públics també. Però si vinc de fora de Barcelona agafo el cotxe.

- Defineixi amb una paraula: Ada Colau.

- Incompetent.

- Quim Forn.

- No hauria d'estar en cap llista. Una persona que està processada no pot estar en cap llista fins que la situació s'aclareixi.

- Ernest Maragall.

- Molt separatista.

- Manuel Valls.

- Una gran esperança, en part frustrada.

- Jaume Collboni

- Polític.

- Anna Saliente.

- Una dona a qui he pogut fer riure. M'ha costat.

- Jordi Graupera.

- Un tio espectacular. En sap molt. De filosofia, eh. La política és una altra cosa.

- **I Josep Bou.**

- Servir, servir. No tinc més paraules.

[/despiece]